Ч. 340 (14.237). Львів, пятниця 20. грудня 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Р. LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адміністрація: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060, 149.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В справі оголошень звертатися до Адміністрації.
Ціна одного примірника 20 сот.

Димісія мін. Гора.

Англія відпекалась париських пропозицій. — Ліга Націй відкинула.

ДОМАГАННЯ АНГЛІЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛЬОНДОН, 19. 12. ПАТ. Британський кабінет відбув учора двогодинне засідання, на якім узгіднили тактику, що її застосує уряд підчас нинішньої дебати у палаті громад. Уряд домагатиметься двох речей: 1) щоб палата відкинула резолюцію Лейбур Парті, підкреслюючи, що цю справу уряд трактує як питання довіря. Нема сумніву, що згадану резолюцію палата відкине. 2) Уряд підтримає поправку, що буде прихильна для уряду.

МІН. ГОР ЗГОЛОСИВ ДИМІСІЮ.

ЛЬОНДОН, 19. 12. ПАТ. Райтер повідомляє: Британський міністер закордонних справ сер Самуель Гор зголосив учора ввечорі димісію. Кружляють поголоски, що державний підсекретар у міністерстві закордонних справ сер Роберт Ванситарт також уступить. Ненадійне рішення сера Гора пояснюють тим, що мін. Іден офіціяльно відпекався у Женеві париських пропозицій.

МИРОВІ ПРОПОЗИЦІЇ ПОХОРОНЕНІ.

ЛЬОНДОН, 19. 12. ПАТ. Райтер повідомляє з Женеви: По вчорашній промові Ідена й Лявала Рада Ліги відложила свої наради аж доки не прийде італійська й абісинська відповідь. Треба думати, що французько-британська мирова пропозиція похоронена.

БОЛДУІН НАСЛІДНИКОМ ГОРА?

ЛЬОНДОН, 19. 12. ПАТ. Райтер повідомляє: Згідно зі звичаєм сер Самуель Гор, нині, як член палати громад, вияснить причини свого уступлення. Зчерги Атлє складе й умотивує внесок Лейбур Парті, пізніше промовлятиме премієр Болдуін.

Здогадуються, що наслідником Гора буде премієр Болдуін або Невіль Чемберлен.

Загроза італійсько-британської війни.

ЛЬОНДОН, 19. 12. ПАТ. Райтер повідомляє з Олександрії: На випадок англійсько-італійського конфлікту Олександрія, що є ключем шляху до Індії, булаб першим предметом нападу. Думають, що цей напад виконалиб італійські підводні човни, що їх опрямувалиб до Олександрії з Додеканезу й Родосу, щоб влекшити ситуацію армії, яка йде з Лібії. Та думають, що як довго Англія володітиме на побережжі Єгипту напад з Лібії не поведеться. В Олександрії зосереджено яких 80 одиниць англійської фльоти. У пристані нема вже місця для воєнних кораблів і 2 кружляки мусять стояти поза пристанню.

Ночами британські вояки вивантажують воєнне приладдя, англійські пароплави довозять літаки, гармати, авта, санітарні матеріяли, танки та тисячі звоїв кільчастого дроту. Мала місцевість біля Олександрії Сіді-Бішр перемінилась тепер у військове місто. Воно повне шатер та на просторі 10 км. загороджене кільчастими дротами. Мають приїхати дальші відділи англійських військ. Англійських військ більше тепер в Олександрії як італійських у Лібії.

През. Бенеш не прийняв димісії уряду Годжі.

ВУЛИЧНІ МАНІФЕСТАЦІЇ В ЧЕСТЬ ПРЕЗ. БЕНЕША.

ПРАГА, 19. 12. ПАТ. Вся вчорашня пополуднева й вечірня преса переповнена статтями про вибір нового президента републики. Підкреслюють при тому, що тим, що вибрали президентом Бенеша вдоволили бажання б. президента Масарика. Вечорі на вулицях було кілька маніфестацій у честь нового президента.

ПРАГА, 19. 12. ПАТ. Премієр Годжа зголосив учора пополудні президентові Бенешові димісію кабінету. През. Бенеш затвердив новий кабінет у дотеперішньому складі, з тим, що міністерством закордонних справ кермує покищо премієр Годжа.

З чого невдоволена Німеччина.

ЛЬОНДОН, 19. 12. ПАТ. „Дейлі Мейль" подає сензаційні подробиці розмови англійського амбасадора у Берліні Фіпса з канцл. Гітлером.

Гітлер заявив нібито, що збройних сил Німеччина не може обмежити, доки Совіти не перестануть зброїтися. Далі сказав, що *є деякі спірні точки, що викликують невдоволення Німеччини. Це справа надрейнської смуги, східного кордону Німеччини, Данціґу та Клайпеди. Гітлер говорив теж про гнет судетських німців.*

Хліборобські машини в Совітах.

(РО „Соціялістіческоє Земледєліє" присвячує багато уваги справі ремонту тракторів і інших рільничих машин у колгоспах. Ремонт відбувається взагалі недбало або взагалі машин не направляють, наслідком чого вони нищаться або пропадають. В курській окрузі щезло 600 тракторів. Багато з них поломано на кусники, причому дереляні частини пішли на паливо, а металеві, у звязку з великим „голодом" на металеві вироби на селі, розкрадено.

Недбале відношення до машин, що є державною власністю, належить до загальних і щоденних явищ. Проявляється в них типова для колгоспників і совітських робітників байдужість до „чужої справи", в якою ставляться до державних фабрик, заведень і господарств.

Амнестійний закон у сенатській комісії.

Як ми вже вчора повідомили, на вчорашньому засіданні сенатської правничої комісії сен. Руг зголосив дві поправки, з них одну у справі амнестії для берестейських вязнів — політичних емігрантів. *У дискусії 6 сенаторів разом з предсідником комісії Врублевським, що є головою Краківської Академії Наук, заявилися за амнестією для б. берестейських вязнів.*

Мін. Міхаловський, який прийшов на засідання, заявив, що уряд противиться поправці про бувших берестейських вязнів. З усіх 20 членів комісії присутніх було тільки 7 сенаторів, тому відложили голосування, щоб могли голосувати всі члени комісії. Становище кількох сенаторів викликало оживлені коментарі у парляментарних колах.

Засідання сенату у пятницю.

ВАРШАВА, 19. 12. ПАТ. Маршалок сенату скликав пленарне засідання сенату на пятницю 20. грудня, год. 10. рано. На денному порядку є законопроект про створення музею Й. Пілсудського в Бельведері, *амнестійний законопроект*, два законопроекти про додаткові кредити та 6 ратифікаційних законопроектів, у тому польсько-німецький господарський договір.

ДОБРО НАЦІЇ

є залежне від сповнювання громадянами всіх національних обовязків. Таким обовязком кожного українця є обезпечити в дозволеній законом 1/3 частині вартости своїх будинків і викупити полісу за обезпечення

в Товаристві взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР"

у Львові і то найдальше до 25. грудня ц. р.

Не змарнувати амнестії!

Львів, 19. грудня 1935.

У законодатних палатах тепер радять над законопроектом про амнестію. Дві головно причини зродили думку про амнестію: велике переповнення вязниць і бажання поєднати польське громадянство з новим державним устроєм, що його створила нова конституція. Ця потреба внутрішнього замирення стала ще сильніша з огляду на смерть марш. Пілсудського і тяжку економічну ситуацію, боротьба з якою вимагає обєднання зусиль уряду і громадянства. Здається, що в широкій опінії громадянства факт переповнення вязниць заслонить собою інші причини амнестії, бо трохи за пізно по смерти марш. Пілсудського та по ухваленні нової конституції приходить амнестійний закон. Безперечно, таке спізнення амнестії є похибкою з погляду, такби мовити, політично-психольогічного.

Але істнує й інший, важніший недогляд, що також зменшить політичну вартість амнестії. Дивним дивом побіч і всупереч амнестії має лишитись ізоляційний табор. Це явище витворить начеб політичну какофонію. **Амнестія та ізоляція — це річи ріжних стилів, ріжного порядку, що їх не можна лучити зі собою.** Чейже амнестія — це акт великодушности та ласки, що має витворити сильніше обєднання держави з громадянством. Ідея-ж ізоляції цілком інша: дати відчути громадянству силу і міць держави. Держава звертається тоді до громадян з грізним, суворим лицем. Ізоляційна метода оправдана лиш у виняткових обставинах, що їх тепер нема, а саме, коли загрожує анархія або йде про ратування найважніших справ — цілости держави та її границь. Але коли ізоляцію стосують при нормальному ході державного життя, то ніщо так не дразнить громадянства, як саме це завішення права супроти громадянина. Бути зданим на ласку поодиноких членів адміністрації, відчувати постійно, що без доказаної вини можна втратити свою свободу на необмежений час — **це найбільш гнітюче почуття,** що не тільки в основі нарушує засаду правопорядку в державі, але **просто понижує особисту гідність людини.**

Найсуворіша кара, що її наложив суд, не дразнить громадянства: цеж — вимір справедливости, що в додатку зробили його в імя добра самого громадянства, в імя того, щоб було можливе співжиття одиниць у громадянстві, щоб могло істнувати та ділати само громадянство. А кара ізоляції, що її, теоретично беручи, довільно за одну можливість якогось неозначеного проступку можуть на довільні особи наложити одиниці з адміністраційного апарату, ні перед ким за це невідповідальні, — **ця наскрізь довільна кара, як змора, висить над цілим громадянством.** Вона дразнить та ображує почуття справедливости й законности не тільки тих, на яких безпосередньо спадає, але й усього громадянства.

Коли глибше проаналізувати політично-правний характер ізоляційної методи, то ясно стане, що стосування цієї методи йде в розріз з тим

політичними цілями, що їх повинна мати амнестія. Найважнішим ментом, що ґрунтовно змінив політичну ситуацію, є смерть марш. Пілсудського. Пригадуються тут слова з передової, урочисто-маніфестаційної статті „Газети Польскої" безпосередньо по смерти марш. Пілсудського. Ці слова такі: **„Авторитет померщого вожда народу може заступити лиш авторитет права".** А Береза власне підриває цей авторитет права, заступаючи момент права моментом сили. Якщо взяти під увагу другу обставину амнестійної **атмосфери — введення в життя нової конституції**, то чейже ця конституція надзвичайно **скріплює позицію уряду в державному житті** та сильно обмежує дотеперішні політичні права громадянства. Тому стократ сильніше повинно **бути панування правних основ у державному житті!** Нарешті, і смерть марш. Пілсудського і введення нової конституції приходять у моменті сильної економічної кріз**и**, коли без помочи та без жертв усього громадянства сам уряд не всилі буде переможно побороти цю крізу. Пощож тоді змора ізоляційного табору має згущувати змору економічної нужди над громадянством?!

Принагідково ухвала амнестійного закону припала на час, коли відбувається варшавський процес з приводу убивства мін. Перацького. Саме ця трагічна смерть покликала до життя ізоляційний табор. Появу в ці сумні дні розпорядку про ізоляційні табори можна було ще зрозуміти частинно як психольогічно-чуттєву реакцію, частинно як свідомий акт для піднесення престіжу адміністраційної влади, що його підорвали і сама можливість убивства міністра і те, що влада не могла відразу знайти виновника цього злочину. Але тепер, коли, здається, вияснена справа вбивства мін. Перацького, коли в додатку ясно стало для всіх, з якими трудношцами звязане було розкриття цієї тайни, коли, слідчий апарат держави тріюмфує і заімпонував усім своєю потугою, як ніколи передтим, — у цей мент Картуська Береза повинна щезнути, **як неприємний спомин, як зайвий анахронізм.**

Всі ці міркування може стрінути закид, що український щоденник непотрібно виступає в ролі політичного ментора, та ще для польської сторони. Щож робити, коли часом національний інтерес польської та української сторони так зазублюється один за другий, що годі, бороначи української справи, не торкнутись і польської?! Справа ізоляційної методи саме найбільше нас обходить і це не тільки тому, що в Березі найчисленніший контінґент творять українці. Положення українського народу, як меншини у державі, вимагає від нас найбільшої оборони засади права, бож **тільки одно право може нас обороняти — сила не по нашому боці.** Змора ізоляційного табору найгустіше зависла власне над українськими землями. Вона найбільше викривлює відношення нашого громадянства до держави. Адже годі поважно трактувати справу нормалізації польсько-українських відносин, коли ця нормалізація не буде базуватись на беззастережному додержанні права!

Зокрема зі справою ізоляційного табору вяжеться ще внутрішньо-українська справа успішної боротьби з цими політичними течіями, національно-терористичною і комуністичною, щодо яких не може бути байдужа творча політична думка українського громадянства. І тут треба ясно й мужньо сказати всю правду: **засада ізоляційного табору ідеольоґічно скріплює саме ці крайні течії**, бож і в них саме смертельним прогріхом є перевага сили над моментами права й моралі. А це ми бачили і в підставах ізоляційної методи. Якщо держава й може позволити собі на політику — вибивати клин клином, то українське громадянство абсолютно на це піти не може — і то однаково у боротьбі з національно-терористичним рухом, як і з комуністичним. Адже для українського громадянства неможливе боротися з тією або другою ідеольоґією в цей спосіб, щоб фізично винищувати її адептів. Ідеольоґії насильства треба протиставити ідеольоґію, в основі якої лежить право. Тому все без винятку українське громадянство є проти ізоляційної методи.

Бенкет Королівського Інституту Міжнародніх Справ у Льондоні.

Льондон, грудень 1935.

Вертаючись домів із бенкету в Ґровенор Гавз, у вівторок 26. листопада, впало мені на думку, що дуже можливе, що я дотепер є одиноким українцем, що був присутній на цього роду бенкеті і що комусь може бути цікаво знати, як це відбувається, тому пересилаю Вам оцей опис. Я дістав запрошення на цей бенкет як член Королівського Інституту Міжнародніх Справ. Запрошення вислано на два місяці наперед, треба було повідомити, чи береться участь у бенкеті. Повідомлено теж щодо вечірнього строю, який обовязує на бенкеті, треба взяти зі собою всі відзначення, якщо хто їх має.

Бенкет офіціяльно почався в год. 8.15 веч. у „Великій Салі" Ґровенор Гавзу, напроти Г. Парку, де відбуваються всякі балі. Вже пів години перед назначеним часом біля Ґровенор Гавзу тягнувся довжезний ряд авт до парадного входу, до вкладженого бальдахиму, що сягав аж до дороги, так само як і пурпуровий килим, розстелений на хідник. Служба в уніформах відчиняла двері авт.

У входовій галі прислуга в двірській лібереї, в коротких шовкових штанах і білих панчохах, справляла гостей до роздягальні. На головних сходах гості показували карти запрошень і діставали великий плян салі з числами місць та списом усіх гостей.

Всі мужчини у фраках, навіть адмірали й ґенерали, включно до князя Валії та шведського престолонаслідника. Ні одного уніформу. Жінки у вечірніх строях, в діядемах та дорогоцінностях. При вході на салю витали гостей: президент Королівського Інституту, віцеґраф Астор із своєю жінкою, леді Астор, недавно знову вибраною посолкою до парляменту. Я її вже кілька разів стрічав минулими роками в Палаті Послів. Всі віталися, подаючи руку (жінкам в Англії руки не цілують).

Саля починає наповнюватися. Надходять дипльомати. Італійський амбасадор, сіньор Ґранді, молодий з чорною борідкою. Польський амбасадор, ґраф Рачинський, теж молодий, високий та трохи згорблений. Прийшов теж і совітський амбасадор „товариш" Майський у добре скроєному фраку. Високий, худощавий американський амбасадор мр. Бінґгем — без декорацій. Найбільше декорацій мали амбасадори чілійський, арґентинський, голова дипльоматичного корпусу бразилійський амбасадор сеніор Рауль Реджіс де Олівейра та інші. Оваді — арабський міністер, прийшов у білому шовковому бурнусі з золотими шнурами на голові. З малою борідкою та в окулярах він більше схожий на якогось французького адвоката, ніж на арабського шейха. Етіопський міністер д-р Мартін, з орденом Льва Юдеї на шиї та широкою биндою ордену через груди — був один із „смаглявих" дипльоматів. Д-р Мартін належить до найздібніших етіопських дипльоматів.

Леді Астор була невтомна. Вона грала ролю господині. Жвава і рухлива, у дорогій туалеті й діядемі із брилянтів з фіґурою молодої дівчини, хоч має вже сина, на якого я цього року віддав свій голос при виборах до парляменту (він вибраний із консервативної партії). Вона теж була одинокою жінкою, що сиділа при „дипльоматичному" столі разом з принцом Валії. Цей стіл тягнувся попід цілу північну стіну салі і його гості сиділи в один ряд, лицем до салі і до решти гостей. Посередині того стола було місце для принца Валії, по його лівій руці сидів наслідник престола Швеції, який саме тепер гостює в Льондоні. Далі за порядком амбасадори та члени управи Королівського Інституту, наперемінну. І так по лівій стороні, зараз біля шведського наслідника престола сидів міністер закордонних справ сер Семюель Гор, типічний англієць, пристійний з дуже погідним лицем, сивий і трохи лисавий. Біля нього сидів еспанський амбасадор, далі посол Кляйнс, за ним совітський амбасадор, від мене майже захований китицею квітів на столі. За ґенералом сер Нілом Мальккольмом, довголітнім президентом Королівського Інституту, сидів американський амбасадор, і так до кінця. З другого правого боку принца Валії сидів голова дипльоматичного корпусу — бразилійський амбасадор, біля нього віцеґраф Астор, президент Королівського Інституту і довгий ряд усяких дипльоматів. Усіх амбасадорів було 12, послів чужих держав 29. Майже весь дипльоматичний корпус, акредитований біля „двора св. Джеймса".

При інших столах, напроти дипльоматичного стола, сиділи дальші гості. Я мав незвичайно гарне товариство, моїх давніх знайомих, по правій руці проф. Г., голову бібліотеки Британського Музею, по лівій паню С., жінку британського ґенерального консуля в Л., в яких домі я дуже часто бував. У часі вибагливого бенкету, після третьої страви принц Валії встав, звернувся до гостей: „Ексцеленції, панове льорди, панове й пані: *Король!*" і підніс чашу із вином. Всі встали і за його прикладом мовчки випили здоровля короля, повторюючи „Нехай Бог благословить його"! Після цього йшли дальші страви.

Почалися промови. Перший говорив головний комісар Канади (амбасадор) Вінсент Массей, який кілька днів тому приїхав, щоб обняти це високе місце від комісаря Ферґусона, що відходив. Вінсент Массей був довгий час канадійським амбасадором у Вашинґтоні. Він говорив яких 15 мінут, підніс вагу міжнародніх взаємин, звернув увагу на незвичайно важну працю, яку веде Королівський Інститут — він був головою канадійського відділу Інституту аж до самого відізду до Англії. Врешті вніс тост Королівського Інституту. По його промові встав принц Валії та в дуже свобідний спосіб, переплітаючи гумором, говорив більш як пів години про діяльність Інституту, якого він є членом. Говорив про політику Великої Британії та підносив значіння міжнародніх взаємин, заслуги Королівського Інституту, який ті взаємини поширює і помагає в той спосіб британському урядові в його міжнародній політиці. Промову принца приняли всі таксамо, як і промову високого комісаря Канади, гучними оплесками.

Найдовше говорив міністер закордонних справ, сер Семюель Гор. За його промовою слідкували з найбільшою увагою не тільки дипльомати, але й ті два десятки кореспондентів часописів, що у фраках, як і інші гості, сиділи напроти нього. Це була перша публічна промова міністра Гора після виборів до нового парляменту, після уконституування нового кабінету. Він докладно зясував політику Великої Британії, яка все йшла й іде по прямій лінії та все має на меті утримати справедливий мир у цілому світі. Від тої політики і він не відступить. А британський кабінет уважає Лігу Націй за установу, яка повинна мати цю силу, щоб могла втримати мир на світі. Згадав також, яку важну ролю грає в Англії Королівський Інститут Міжнародніх Справ.

Після промови сер Семюеля Гора промовляв голова дипльоматичного корпусу, бразилійський амбасадор сеніор Рауль Реджіс де Олівейра. Закінчив низку промов віцеґраф Астор подякою гостям. Всі встали і принц Валії та шведський наслідник престола прощався з усіми присутніми дипльоматами. Почалася гутірка зі знайомими, я підійшов, щоб привитатися з деякими знайомими послами і зовсім випадково попав у гурт, де розмовляв принц Валії з італійським амбасадором та леді Астор. Вона намовляла принца, щоб не відмовився після нового року прийти на якусь добродійну виставу. Він обіцяв. Жінки прощали принца, подаючи йому руку та двірським „кніксом", мужчини подавали йому руку.

Після 12-ої години і я пішов відшукувати авто, яке мало завезти мене додому і по дорозі відвезти й мою сусідку до її хати.

Д-р В. Ю. Кисілевський.

Цікава імпреза фахової школи СС. Василіянок.

15. ц. м. відбулася цікава імпреза фахової школи СС. Василіянок. Вона далеко відбігла від шабльону шкільних імпрез. Замісць пописів у співі й деклямації — учениці фахової школи показали нам свої ручні роботи на ярмарку та показі суконь. На передсвяточний ярмарок учениці виложили багато практичних річей, виконаних з вибагливим смаком у модерному стилі (суконочки, фартушки, комірчики, декоративні подушки, настільники, комплети під шкляні й порцелянові сервіси, шалі, шапки, хусточки то-що). Окремий відділ на ярмарку творило солодке печиво, за яке подбали учениці на предметі куховарства. Програму вечора виповнили: інсценізація народньої леґенди про св. Миколая та показ суконь, виконаних у робітні абсольвенток.

Ми були мило здивовані сценічною картинкою, яка була добре відіграна і давала щирий народній кольорит. Добре уладжена сцена, зразкові народні одяги (особливо гарний завій голови у матусі), спільне прядення, мелення на жорнах та оповідання леґенди під звуки паління ...ов

Календар
КРИНИЦЯ

НАЙКРАЩИЙ І НАЙЦІКАВІШИЙ З УСІХ КАЛЕНДАРІВ НА РІК 1936.

Продають книгарні за 1.50 зол. і висилає Адміністрація „Діла“, на порто долучити 30 сот.

за веретено давали настроєвий, зимовий вечір у сільському, хатньому затишші. Відтворення народнього кольориту з таким зрозумінням є безперечно вислідом обовязкового навчання предмету етнографії у фаховій, середній школі. Треба ще підкреслити дуже добре оповідання під оглядом дикції та відчуття ролі учениці Стефанів.

Показ суконь робітні абсольвенток обіймав 3 відділи: дитячу конфекцію, шкільні однострої, плащі та вечіркові суконки для учениць і сукні для пань. Показ був доволі різноманітний, а деяко, як пор. відділ для учениць, був представлений у трьох коротких сценках. Показ суконь для пань пояснювала провідниця робітні п. Ганушевська; він закінчився милим співом п. Куликівної, що виступила у вечірньому строю власної роботи.

Цілий вечір був у виключній управі учениць, які виявляли багато живої енергії та вдоволення, самі продавали, виступали, заряджували касою, а абсольв. Тикторівна короткою й бадьорою промовою витала гостей та заповідала програму. За уладження оригінальної і милої імпрези належиться управі, учительському зборові та ученицям фахової школи СС. Василіянок повне признання.

Вечорові недоставало реклями, а шкода, бо того роду імпрези повинні бути реклямовані, щоб повнайомити громадянство з працею молоді фахових шкіл.

Гість.

Большевицька освіта.

(РО) Совітська преса щораз частіше вказує на незвичайно низький рівень знання абсольвентів середніх шкіл у совітській Росії. Недавно відбулася в тій справі конференція, скликана у Москві при участи вчителів середніх шкіл і професорів високих шкіл. Професори заявили, що значну більшість студентів першого семестру прийнято до високих шкіл зі ступнем достаточним. Молодь зовсім не приготована до студій: вона читає, не вміє правильно висловлювати своїх думок, не знає граматики, перших альґебраїчних правил, ґеографії і т. д. В інституті ім. Плеханова для 340 студентів утворено 23 ґрупи навчання ортографії. Повстали теж окремі ґрупи для „ліквідації анальфабетизму в математиці і фізиці“. Учасники конференції ствердили, що властиво перший семестр для студентів є втрачений, бо вони мусять доповняти недостачі в освіті з обсягу середньої школи.

НОВИНКИ.

— **Вистава „Запорожця за Дунаєм“** у салі Театру Ріжнородностей дня 20-го ц. м. почнеться з технічних оглядів в год. 8.15.

— **Ще про Андрія.** У звідомленні з Андріївської імпрези Т-ва опіки над дітьми й молоддю, що відбулася в Театрі Ріжнородностей трапилася прикра друкарська помилка, бо пропущено рядки про одну з найбільш удатних точок тієї імпрези, а саме заввагн про виступ ритмічно-танкової студії п. Федак-Дрогомирецької. Ця студія, зрештою відома вже нашому громадянству, вивела на сцені театру ритмічну картинку, що була справді записом чару й руху і зібрала заслужені оплески.

— **Львівське Т-во боротьби з туберкульозою** веде лікарську порадню і лічницю в Голоску, знаряджену у всякі новочасні уладження. Крім того виконує суспільну опіку над хорими та їх родинами. Записуйтесь у члени Львівського Т-ва боротьби з туберкульозою, купуйте і піддержуйте продажу протитуберкулічних значків!

— **Сьогорічні зимові ферії у вселюдних і середніх школах розпічнуться 21. грудня і потревають до 9. січня 1936 р. включно. В українських школах ферії потревають один день довше, так що наука розпічнеться 11. січня.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 229-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

ІЗ СВІТОВОЇ ПАНОРАМИ.

Від Місс Бараболі до свинячих хвостів.

Великі політичні події, починаючи від нового кабінету в Португалії до союзу Назарука з Певним, так сильно займають увагу нашого громадянства, що пересічний смертник зовсім не має часу стежити за тими ознаками сучасної доби, які її найбільше характеризують. Як професійний дослідник психольоґії, хочу звернути увагу наших читачів на деякі новини першорядного значіння.

Отже:

Еспанія, що не може дати собі ради в домашніми справами і мала за півпята року 14 міністерських кабінетів, вибрала недавно премійовану красуню під гаслом „місс домашня господиня“. Знову ж у стейті Мен на закінчення сільсько-господарської вистави, де відзначили найкращих биків і найкращі корови, вибрали місс Валєнсію Ворд, надавши їй титул „місс бараболя“. Лавреатку посадили на високий престіл із бараболі і вручили їй там почесну чашу.

Сумно, що ми — нарід, що так багато зїдає бараболі, дав випередитись американцям. Назвавши молоду красуню-господиню „Бараболею“, американці показували нам, як треба боротись із крізою та жіночим питанням.

•

Француз Люї Дюран з Альжиру найшов один дотепний спосіб на крізу. Здається, що досі в нас його не практикували. Зробив він так: — обезпечив себе на випадок наглої смерти і небавком умер. Умер для світа, порозумівшись із своєю довіреною приятелькою, яка підняла асекураційну премію. Приятелька так гірко заплакала, що лікар видав свідоцтво смерти Дюрана, не бачивши його трупа, і Дюран з радости взяв особисто участь у своїх похоронах. Щойно кілька місяців пізніше ствердили, що він занадто голосно живе і відобрали йому більш як 100.000 франків.

•

Американський журнал „Лайф“ (Життя) розписав оригінальний конкурс на радіовий репортаж. Хто напише найгірший репортаж, той дістане першу нагороду. Нагороду дістав спікер Гіл за опис метчу Макса Бера з Джое Люїсом. Міліони людей стежило за цим метчом. У найбільше напруженому моменті, підчас третьої рунди, коли юрба стежила за останнім ударом — репортер почав перераховувати акторок і політичних діячів, що находились на салі. Більшої незручности, на думку американського жюрі, не міг виявити ніякий журналіст.

Дуже жаль, що в цьому конкурсі не могли взяти участи наші галицькі репортери. „Нова Зоря“, що друкує звіти із зборів місяць пізніше і тягне їх пів року, побила би напевне всі рекорди.

•

Гадаю, що зовсім до речі буде на цьому місці додати ще новинку про купця Вільсона Баскера в Філядельфії. Він оснував собі музей, який не має конкуренції з ніяким іншим. У цьому музею є досі 296.211 свинячих хвостів, у спирті, маринованих і сушених. Він вишукує тільки оригінальні свинячі хвости і деякі з тих хвостів довгі на 80 цм.

Містер Баскер мусить дуже пильно стежити за тим, що діється у світі, коли він рішив, що для майбутніх поколінь треба залишити на памятку таку збірку, що найбільше нагадувала би здобутки сучасної, крізової доби. Коли хто чув у нас про свинячий хвіст, довший як на 80 цм., може написати про це просто до Філядельфії, з відповідним поясненням, а імя його як співробітника того оригінального музею буде там упровадлене на пропамятній таблиці.

Діоген Бочка.

— **Українське Есперантське Товариство у Львові** засновано дня 8. грудня ц. р. Головою т-ва вибрано Івана Ільчишина, заст. голови Ізидору Волощакову, секретарем Тадея Скотинського, скарбником Степана Резника, господарем Анатоля Пирожинського. Товариство вестиме курс есперантської мови. Ближчі інформації дає секретар товариства в домівці „Союзу Українських Купців і Промисловців“ у Львові, Ринок 10. II. пов., кожної неділі від год. 12—13.

— **Вийшов на волю** 13. ц. м. Дмитро Путятний із Княждвора пов. Коломия, просидівши у чортківській вязниці 3 і пів року за належання до ОУН.

— **Неспокій на львівській політехніці.** Розпорядок деяких професорів львівської політехніки, щоб студенти жиди займали у викладових салях окремі місця, викликав сильні протести серед жидівського студенства і громадянства. Врешті студенти жиди зареаґували проти цього розпорядку, так, що перестали ходити на виклади і вправи. Справою занявся міністер освіти, покликавши ректорів політехніки й університету на авдієнцію.

— **Дальша акція у справі обнижки цін.** У львівському воєвідському уряді відбулася вчора під проводом віцевоєводи Сохацького конференція представників влади з делеґатами промислово-торговельної палати, купецьких кол, ремісничих цехів і т. д. у справі обниження цін товарів загального вжитку та вирівнювання цін. Віцевоєвода Сохацький відчитав обіжник міністерства внутрішніх справ у цій справі і зазначив конечність перевести дальшу обнижку детайлічних цін щоденного вжитку, як муки, печива, мяса, солонини, смальцю, масарських виробів, вугля, нафти, щоб уникнути урядового визначування цін при помочі спеціяльної комісії. Вивязалася дискусія, в якій представники поодиноких бранж висказалися в цій справі, заявляючи, що не зважаючи на господарські труднощі, поставляться позитивно до акції обниження цін. Делеґати поодиноких бранж зголосили таку обнижку цін: 1) Масарсько-різницький промисл заявив обнижку ціни солонини з 1.90 на 1.60 зол., смальцю із 2.40 на 1.90, вареної шинки із 4.00 на 3.00, сіканої ковбаси із 2.00 на 1.60 зол. 2) Пекарський цех зголосив обнижку хліба покищо на 1 сотик. Дальша обнижка буде можлива після порозуміння з гуртівниками муки. Також представники текстильної й обувної бранжі заявилися за обнижкою цін і обіцяли вислід своїх нарад зголосити невдовзі воєвідському урядові. Довша дискусія вивязалася у справі цукру. Купці детайлісти кажуть, що беручи на увагу товарове майже при ціні 1 зол. за 1 кг. цукру не заробляють нічого, бо дістають 100 кг. за ціну 99 зол. Все ж таки обіцяли держатися тієї ціни. Ціни поодиноких артикулів будуть подані за виставами і внутрі склепів.

— **Львівська хроніка.** На вул. Жовківській автодорожка переїхала Бернарда Шайба, секретаря гебрайської школи, ломлячи йому ногу. Жертву випадку відставлено до шпиталю, а шофера арештовано. — До текстильного склепу Абрисовського і Стахевича при Галицькій площі вломилися крізь підкоп від пивниці злодії і забрали більшу скількість шовкових матеріялів вартости 10.000 зол. Перед кількома тижнями обікрали цей склеп на 5.000 зол. — З третього поверху залізничого дому при вул. Городецькій ч. 131 кинулася якась жінка і тяжко потовклася. Перевезена до шпиталю вмерла. — У четвер 19. грудня ц. р. зголосився в год. 1.30 попол. до ратункового поготівля закровавлений Володислав Жук, покоєвий маляр. Виявилось, що його пробив 7 разів ножем Володислав Радомський на вул. Марії Сніжної. Тяжко ранений вспів назвати ще прізвище напасника і втратив притомність. У безнадійному стані перевезли раненого маляра до шпиталю.

— **З Польщі.** Біля Окенця потяг, що їхав з Радомя до Варшави, наїхав на автобус зі сімома пасажирами. Один із них згинув, перетятий надвоє, інших кинуло в рів. — В селі Целюнг під Равою Мазовецькою напали бандити на дім Антона Белявського і вистрілявши цілу родину зложену з чотирьох осіб забрали готівкою 4.500 зол., яку він зібрав на купно ґрунту.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

Вистава „Казки старого млина". Мин. неділі відбувалась у нас вистава драми Черкасенка „Казка старого млина" заходом драм. секції при філії „Просвіти". Вистава не пройшла з таким успіхом, як по обсаді роль можна було сподіватись. Деякі актори не зрозуміли як слід ролі, а властиво не вдержались увесь час в одному тоні; ніхто, поза Зубалем (Трохим) може, не дав викінченого типу. І так Лідії Каратницькій (Марина) бракувало тої дикости, наївности, якої вимагає автор, не віддала вона зовсім добре дівчини, що з природою говорить, що гра сопілки для неї — зрозуміла мова. Одначе не можна сказати що Каратницька не мала добрих сцен; було їх кілька. Св. Андрухович (Вагнер) вийшов за мляво, за мало в нього було захоплення машиною, своєю місією. „На тих скелях я створю місто" не вийшло дуже переконливо. З інших зовсім добрий був Євчук (Крамаренко), І. Мисяківна (Марта), Лісикевич Т. (Подорожній) і Л. Панащіївна. Дуже слабо вийшов Захарчук (дід-мельник), що робив часом рухи молодця, коли був схарактеризований бодай на столітнього діда. Стоткевич (Юрко) не зрозумів ролю і грав придуркуватого, замість чабана що з природою крізь сопілку говорить. Декорації М. Зор'я дуже добрі, причинились до гарного загального настрою.

ДОЛИНА.

Пропаганда ощадности. Заходом Українбанку в Долині ведеться пропаганда масової ощадности, яка дала досить гарні успіхи. Дотепер зложено на дрібну ощадність понад 600 зол. В ціли скріплення цієї акції відбувся 4. XII. в салі „Братської Хати" виклад дир. Українбанку о. М. Чорнеги „Про ощадність" для ширших кругів громадянства. Присутні в числі понад 300 осіб з увагою вислухали одногодинного викладу, виголошеного дуже цікаво й переконуючо.

Новий лікар. До цього року не було в Долині лікаря українця і щойно перед кількома місяцями осів тут д-р Ремешило. За короткий час дався він пізнати як добрий лікар і як активний громадянин. Що неділі виголошує в Долині і в дооколичних селах реферати на лікарські теми.

Свято „Просвіти". Заходом місцевої філії „Просвіти" відбулося 8. XII. ц. р. повітове свято „Просвіти". На Службі Божій виголосив о. М. Чорнега відповідну патріотичну проповідь, а відтак відправив панахиду за померших членів „Просвіти". Співав хор „Дол. Бояна". По Службі Божій відбулася в салі „Братської Хати" святочна академія. На програму складалася промова д-ра Луцева, хори читалень з Пациків, Мізуня, Велдіжа та „Долинського Бояна" і дві деклямації. Народу прибуло так багато, що саля не могла помістити навіть половини учасників. Долина вже зачинає подумати конечно про будову Народнього Дому з обширною салею. Думаємо, що на такі загально-народні свята, як свято „Просвіти", повинні бути вступи за добровільними датками, а не за такою високою оплатою, як це було цього року.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Концерт „Просвіти" в Перемишлі. Дня 8. грудня щорічним звичаєм з нагоди 67-их роковин „Просвіти" влаштувала наша філія в салі Народнього Дому два святочні концерти при участи хорів читалень у Бушковичах, Бушковичках, Горохівцях, Медиці, Негрибці, Пикуличах, Перемишлі-Середмісті та просвітянсько-диригентського курсу. Перший концерт уладжено в 12. год. полудня для замісцевих гостей, другий в год. 5. веч. для міських. На обох концертах публики було багато. Всі хори з сіл дали з себе те максімум, що тільки могли дати. Найкраще співали негрибчани з пикуличанами та бушковицький хор. Та при всіх хорах треба, на жаль, підкреслити, що за останній рік ті хори більших поступів не зробили. Хорова культура приходить по довгих і поважних зусиллях та праці і це власне слід собі всім співачкам та співакам добре затямити. Найкраще співала пісень з народніми та стрілецькими мотивами. Дута оркестра чит. Перемишль-Середмістя відограла гарно звучно вязанку пісень, а тріо Людкевича „Ой місяцю" й Гайдна „Ноктюрн" у виконанні п. Негребецької — фортепян, п. Красіцького — чельо й п. Козульковича — скрипка випали прекрасно. Деклямація маленької Лідії... подобалася всім, хоча змістом не підходила до віку дитини; зате друга деклямація п. Скочиляса „Просвіті" вимагала більше субтельности. Промову виголосив голова філії д-р М. Хробак. Свято закінчено національним гимном. **о. й.**

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ, ілюстрований журнал історії та побуту. Львів, грудень 1935. Р. XII. Ч. 12. Зміст: О. Ольжич: Піхотинець. — У. С.: За легенду 29-го квітня. — Євген Яворівський: Чортківська офензива і відворот за Збруч в освітленні Начальної Команди. — Іван Вислоцький: 16 місяців у рядах київських Січових Стрільців. — М. Гайворонський: Перша орхестра У. С. С. — С. Шрамченко: Підвисення українського прапору на ескадронному міноносці „Завидний" Чорноморської Фльоти. — Д-р Н. Б.: Польовий Лазарет IX. Бригади. — Д-р Іван Карпинець: Історія 8-ої Галицької Бригади. — Бібліографія. — Від видавництва. — Посмертні згадки. — Адміністрація.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, економічно-суспільний місячник. Львів, грудень 1935. Р. VIII. Ч. 12. Зміст: На окраю днів. О. Мицюк: Совітське господарство в половині 1935 р. Ю. Шепарович: Кошти торговельного посередництва й оплат в обміні рільничими продуктами. Б. Галайчук: За поширення діяльности нашої кредитової кооперації. — І. Стернюк: „Чи правильно обчислюємо запас товару по ціні закупу". — Данія — країна суспільної демократії. — Кооперативна хроніка. — З господарського життя. — Серед книг. — Додаток: Василь Нагірний: З моїх спогадів.

ШЛЯХ НАЦІЇ, місячник української національної політики і громадського життя. Львів, грудень 1935. Р. І. Ч. 8. Зміст: Герман Онкен: Політика, як мистецтво. І. Дружинник: Паровий валець. Богдан Галайчук: Чого нам ждати від Японії. Василь Мудрий: Трудноші нашої політики. Гриць Гладкий: Наша організація. Зенон Пеленський: Два націоналізми. Рецензії. Міжнародні справи. Преса.

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Львів, листопад 1935. Р. XXX. Ч. 11. Зміст: о. Юліян Дзерович: Християнсько релігійно-моральне виховання молоді. — о. Ч. Я.: Христос-Цар; о. Омелян Кміт: На здобуття людського духа. — о. д-р Г. Костельник: Чи дійсно актуальна справа? Заява Надзірної Ради Товариства св. Андрея у Львові. — о. прот. П. Табінський: Віра в церковний примат Римського єпископа в Византії. — о. І. Н.: В справі українського перекладу єврейського молитвослова. — Всячина.

ВОГНІ, ідеольогічний журнал нового покоління. — Львів, грудень 1935. Р. VI. Ч. 4. Зміст: О. Олесь: Не той переміг. — Л. Чатинський: Родина і нація. — Ф. Зальтен: Джерело життя. — Л. З. Беч: Шляхом Зимового Походу. — Ч.: Цікава подія. — Шерш: З мандрівок репортера. — З нашого життя. — Лицем до дійсности.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС, орган Т-ва „Учительська Громада" в Ужгороді. Річник VI., ч. 10 за грудень 1935.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Театр „Заграва" під проводом В. Блавацького.

Щирець

20. XII. „Земля" (В. Стефаника).
21. XII. „Святе полум'я".
22. „Обітована Земля" (О. Олеся).

31 Щирця Театр відвідає Миколаїв над Дністром. Перша вистава у Миколаєві в понеділок 23. XII. ц. р.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 20. XII. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Субота, 21. XII. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю" з І. Кульчицькою.

Неділя, 22. XII. год. 3.30 ціни найнижчі „Авантюра в раю"; год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю".

Театр Рівнородностей.

Неділя, 22. XII. год. веч. Аб. 7. „Івась й місяць".

Кіна.

АДРІЯ: „Американські пачкарі", „Забавка".
АПОЛЬО: „Кохай тільки мене".
АТЛЯНТИК „Нічні метелики".
ВАНДА: „Велика подія", „Скінчена пісня".
ГРАЖИНА: „Дві Иоасі".
КАСИНО: „Його Величність шофер".
КОЛІСЕЙ: „Я тобі довіряла", ревія „Чубдика мав голос".
КОПЕРНИК: „Ільонка" з Франціскою Галь.
МАРУСЕНЬКА: „Буря над Андами".
МІРАЖ: „Сьогодні нуждар, завтра пан".
МУЗА: „Ідемо до щастя".
ПАКС: „Віва Вілла!"
ПАЛЯС: „Любовні маневри".
ПАН: „Чоловіки до вибору", „Щастя на вулиці".
РАЙ: „Їх Екселенція пізує" (Джанет Гейнор).
СОНЦЕ: „Щойно вчора" та ревія „Поминки на Богданівці".
СВІТ: „Циганські мельодії".
СТИЛЕВЕ: „Вацусь", ревія „Що чувати?"
ТЕНЧА: Флін і Флян як „Брат діявола".
ТОН: „Хрестоносні походи" Сесіля Б. Міля.
УТІХА: „Вбивство в Трінідаді" та ревія.
ХИМЕРА: „Сьогодні вечором у мене".

Закордонне радіо.

Пятниця, 20. грудня 1935.

Відень (506,8), 15.20 Концерт для молоді, 17.20 Тирольські композитори (муз., спів), 18.55 „Льоенгрін" оп. Р. Вагнера, **Братислава** (221,2) 16.45 Спів, 19.10 Танк. музика, 20.40 „Пер Гінт" Ґріґа, **Прага** (470,2) 16.10 Концерт, 17.35 Квартет е-моль Верді... 19.30 „Магбет" оп. Верді, **Париж** (1648) 13.15 Легка музика, 17.00 Дутий квінтет, 18.30 Концерт симф. орх., 21.00 Спів, **Білгород** (437,3) 11.00, 12.00 Концерт, 17.30 Танк. музика, 20.00 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 14.15 Популярна муз., спів, 16.00 Словно-муз. авд., 16.30 Балляди Льове, Брамса (спів, муз.), 20.10 „Ґрудер Люстіґ" оп. Зигфр. Вагнера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Муз. всячина, 18.15 „Крайслеріяна" Шумана, **Кельн** (455,9) 16.10 Старогол. ндські коляди, 19.30 Вок. концерт, 20.10 Вес. вечір, 21.00 Шубертові твори, **Ляйпціг** (38..,2) 15.55 Соната на скрипку та форт., 17.00, 20.10 Концерт, **Мінхен** (405,4) 13.15 Легка музика, 16.10 Форт. ресітал, 19.30 Дівчата співають, **Будапешт** (549,5) 12.05, Концерт, 13.30 Циг. музика, 17.20 Танк. музика, 19.30 „Ля Фіямма" оп. Респіґія, **Міляно** (221,1) 19.45 Легка музика, 21.00 Симф. концерт (муз. спів), **Рим** (420,8) 19.15 Легка музика, 22.15 Танк. музика.

Субота, 21. грудня 1935.

Відень (506,8) 15.15 Концерт орх. мандоліністів, 16.45 „Івась і Ганнуся" оп. Гумпердінка, 22.10 Форт. ресітал, **Брно** (325,4) 15.40 Дитячий хор, 20.55 „Ялинка" мельодрама Фібіха, **Прага** (470,2) 12.35 Концерт оп. орх., 15.20 Вок. дуети, 16.05 Легка музика, 17.55 Коляди на міш. хор, 19.55 Концерт військ. орх., **Париж** (1648) 13.15 Легка музика, 16.15 Авд. для дітей, 17.00 Легка музика, 21.45 „Отельо" оп. Верді, **Білгород** (437,3) 11.30 Концерт, 17.00 Сп. ресітал, 20.00 Російські та циг. романси, 22.20 Гавайські мельодії, **Берлін** (356,7) 12.00 Розривковий концерт, 14.15 Муз. дрібнички, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, Вес. пополудне, 18.00 Нар. танки й пісні, **Кельн** (455,9) 12.00 Концерт, 19.00 „Зима" Гайдна — з циклю Пори року (спів, муз.), **Мінхен** (405,4) 15.15 Пісні Р. Шумана, 18.00 Нар. пісні, 18.30 Форт. ресітал, 19.05 Російська камер. музика, 20.10 Нар. музика, **Штутгарт** (522,6) 18.30 Концерт гармоністів, 19.00 Коли вечорі найдовші — муз.-словна авд., 20.10 „Дочка полку" ком. опера Доніцетія, **Будапешт** (549,5) 13,30 Концерт, 18.00 Мадярські нар. пісні в супр. циг. орх. 19.30 Джезова форт. музика, 20.10 „Соня" оп. Будая, **Міляно** (221,1) 11.30, 13.15 16.00 Легка, танкова й популярна музика, 20.50 „Казамія" оп. Пієтрія, **Рим** (420,8) 16.00 Концерт квартету цитристів, 19.45 Муз. всячина, 20.50 Скрипка, 22.11 Танк. музика.

Львівське радіо.

Пятниця, 20 грудня 1935.

6.30 Раннішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для ст. дітей: Легенда Шльохті, 12.40 ...ство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика з грамоф. плит, 15.15 Легка музика, 15.25 Домашнє господар- Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Дві увертюри з гр. пл., 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.15 Діточі вакиковi видання, 17.00 Морська обсерваторія в Гдині, 17.15 Поезії Бол. Лежнянського, 17.20 Концерт солістів — музика, спів, 17.50 Спорт. порадник, 18.00 Концерт орх., 18.30 Програмова скринька, 18.40 Праця жінок, 18.45 Легка муз. з гр. пл., 19.00 Як повстав щоденник, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Бюро студія розмовляє зі слухачами, 20.00 Святочні закупна, 20.10 Симфонічний концерт; у перерві в 21.00 Вечірній денник, із сучасної Польщі, 22.30 Танкова музика.

Субота, 21. грудня 1935.

6.30 Раннішня авдиція, 7,55 Трохи інформацій, 8.00 Для школи, 11.57 Сигнал часу 12.03 Полудневий денник, 12.15 Концерт камер. орх., 13.00 Берлiозова хвилинка з гр. пл., 13.25 Хвилина домашнього господарства, 13.30 Концерт бажань, 14.30 Зі світа казок — концерт, 15.00 „Христофор Арцішевський" фрагм. з повісти Богд. Рихлінського, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Легка музика з гр. пл., 16,00 Лекція фр. мови, 16.15 Арії та пісні в вик. Евг. Мая в супр. форт., 16.30 Техн. скринька, 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Репортаж із Сх. Прусії: „Танненберґденкмаль і Серце на Росі", 17.15 Новини з гр. пл., 17.45 Світ наших звірів: Горностай, 17.50 Влоцлавок, 18.00 Пісеньки й танки вашого приятеля — авд. для дітей, 18.30 Огляд жіночих видань, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Славні співаки у звуковику з гр. пл., 19.00 Німець про Львів (про книжку д-ра Койца), 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт Ерiянового хору, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Краків старинний город, 21.30 Весела Сирена, 22.00 Легка музика, орх., 23.05 Танк. музика, орх.

КУПНО - ПРОДАЖА

Увага! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ейдерс. 797 8-30

Торбинки жіночі, портфелі, мошонки, папіросниці найдешевше в римарській галянтерійній робітні **Барера,** Сикстуська 2. побіч „Саламандри". 1/110 3-10

Дешева виробня кап, фіранок і всіляких ручних робіт. Пік, **Ягайлонська 11 а.** 11/110 2-30

Радіоаматори купують

найдешевше в „УНІВЕРСУМ" Львів, Казимирівська 47. Цінники дармо. 10-10

РІЖНІ

Переробляє та чистить старі капелюхи найдбайливіше та на найновіші фасони Ф-ра Гудольф НАЙБЕЛЬГ. Львів пл. Марійська 8, Городецька 72. 608 8-30

Чи Ваш **годинник** ходить добре? Якщо ні, дайте направити до **Івана Зельтенрайха,** Львів, Марійська пл. 5. — Прецезійно, солідно, дешево. З провінції присилайте почтою. 82 47—і

За редакцію відповідає Олександер Костик — Видає Видавнича Спілка „Діло". — З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.